

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
TWEEDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

Beslissing van 9 oktober 2003 in de zaak onder rekestnummer 458/2003 GDW van:

X

gerechtsdeurwaarder te
APPELLANT,

t e g e n

Y

gevestigd te
gemachtigde:
GEÏNTIMEERDE

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 16 april 2003 is ter griffie van het hof alhier ingekomen een geschrift – met bijlagen - van principaal appellant, incidenteel geïntimeerde, verder te noemen de gerechtsdeurwaarder, waarbij hij tijdig hoger beroep instelt tegen de beslissing van de kamer voor gerechtsdeurwaarders te Amsterdam, verder te noemen de kamer, van 11 maart 2003, verzonden op 19 maart 2003. Op 23 juni 2003 is overeenkomstig het bepaalde in artikel 45, tweede lid, Gerechtsdeurwaarderswet, verder te noemen Gdw, een afschrift als genoemd in artikel 45 lid 2 Gdw van de bestreden beslissing ter griffie ingekomen.

1.2. Bij die met redenen omklede beslissing heeft de kamer de klacht van principaal geïntimeerde, incidenteel appellante, verder te noemen klaagster, deels gegrond en deels ongegrond verklaard zonder oplegging van een maatregel aan de gerechtsdeurwaarder.

1.3. Van de zijde van klaagster is op 4 juni 2003 een verweerschrift ter griffie ingekomen.

1.4. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 10 juli 2003, alwaar zijn verschenen de gerechtsdeurwaarder en..... Partijen hebben het woord gevoerd, de gerechtsdeurwaarder aan de hand van overgelegde pleitaantekeningen.

2. De stukken van het geding

Het hof heeft kennis genomen van de inhoud van de door de kamer aan het hof toegezonden stukken van de behandeling van de zaak in eerste aanleg, alsmede van de hiervoor vermelde stukken.

3. De feiten

Het hof verwijst voor de feiten naar hetgeen de kamer in haar beslissing onder rubriek **1. De Feiten** heeft vastgesteld. Partijen hebben tegen de vaststelling van de feiten door de kamer geen bezwaar gemaakt, zodat het hof ook van die feiten uitgaat.

4. Het standpunt van klaagster

4.1. Kort samengevat verwijt klaagster de gerechtsdeurwaarder het volgende.

De gerechtsdeurwaarder heeft gehandeld in strijd met de artikelen 1, 10 en 12 van de Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders, hierna de Verordening, door de wijze waarop hij advertenties inzake (aankondigingen van) ambtshandelingen heeft doen plaatsen.

4.2. Met name verwijt klaagster de gerechtsdeurwaarder dat hij zich niet onthouden heeft van het doen van uitingen betreffende zijn incassopraktijk in zijn ambtelijk functioneren. Door deze wijze van adverteren heeft hij niet alleen gehandeld in strijd met artikel 1 van de Verordening, maar ook in strijd met artikel 10, aangezien door de wijze van adverteren (het toevoegen van het logo van het

gerechtsdeurwaarderskantoor) onnodige kosten worden gemaakt, door meer advertentieruimte in beslag te nemen dan noodzakelijk.

4.3. Voorts wordt de gerechtsdeurwaarder verweten dat hij in strijd met artikel 12 van de Verordening heeft gehandeld door in de advertentie het woord incassobureau toe te voegen, waardoor bij derden de indruk zou kunnen ontstaan dat het incassobureau bevoegd is tot het verrichten van ambtshandelingen. Daarmee ontstaan misverstanden over de hoedanigheid waarin de gerechtsdeurwaarder zijn ambtshandelingen verricht.

5. Het standpunt van de gerechtsdeurwaarder

5.1. De gerechtsdeurwaarder betwist ten stelligste dat hij handelt in strijd met de Verordening. De gerechtsdeurwaarder is van mening dat het vermelden van ...

”Gerechtsdeurwaarders en incassobureau”uitsluitend de naam betreft van het kantoor waaraan hij verbonden is. Voor derden is het duidelijk waar zij zich dienen te vervoegen en deze wijze van adverteren strookt met het doel van de (openbare) bekendmaking. Het is geen verkapte wijze van reclame maken voor zijn kantoor.

5.2. Voorts bestrijdt de gerechtsdeurwaarder dat hij onnodige kosten maakt voor zijn opdrachtgever. Hij is van mening dat het hem vrijstaat te adverteren zoals hij gedaan heeft. De kosten die zijn verbonden aan het plaatsen van het kantoorlogo worden door zijn kantoor gedragen.

5.3. Eveneens betwist de gerechtsdeurwaarder dat hij handelt in strijd met artikel 12 van de Verordening door de toevoeging “incassobureau” in de aankondiging van zijn ambtelijke stukken. Het briefpapier van het kantoor is naar de mening van de gerechtsdeurwaarder voldoende duidelijk en niet vatbaar voor misverstanden.

5.4. Tenslotte merkt de gerechtsdeurwaarder op dat hij onaangenaam getroffen is door de handelwijze van klagster, door hem niet vooraf te informeren over het indienen van de klacht bij de kamer, ongeacht het feit dat het naar de bewering

van klaagster een proefprocedure betreft teneinde een algemene uitspraak uit te lokken betreffende de eerdergenoemde artikelen van de Verordening.

6. De beoordeling

6.1. Aan het oordeel van het hof is onderworpen de vraag of de gerechtsdeurwaarder heeft gehandeld in strijd met de artikelen 1, 10 en 12 van de Verordening.

6.2. De kamer heeft onder rubriek 4. Beoordeling van de klacht in 4.2. het volgende overwogen.

“In het onderhavige geval heeft de gerechtsdeurwaarder advertenties geplaatst voorzien van een toevoeging van niet-ambtelijke aard. Bij het plaatsen van een advertentie worden de kosten mede bepaald door de afmeting daarvan. Door het plaatsen van een advertentie met daarin opgenomen het logo van het gerechtsdeurwaarderskantoor wordt er derhalve meer ruimte ingenomen dan noodzakelijk is. Tegen de achtergrond van de bepalingen met betrekking tot schuldenaarstarieven, dient een gerechtsdeurwaarder af te zien van elke toevoeging van niet-ambtelijke aard in annonces, advertenties, aanplakkingen e.d. In dat opzicht is de klacht voor zover deze ziet op het handelen in strijd met het bepaalde in artikel 10 van de verordening beroeps- en gedragsregels gegrond. Hieraan doet niet af dat zoals door de gerechtsdeurwaarder is betoogd, de kosten die verbonden zijn aan het plaatsen van het logo niet in rekening worden gebracht aan derden, in welke hoedanigheid dan ook.

Alhoewel de Kamer geen enkele reden heeft aan dit betoog van de gerechtsdeurwaarder te twijfelen, is een en ander onvoldoende controleerbaar. Het plaatsen van het gewraakte logo is niet noodzakelijk en kan ook eenvoudig achterwege worden gelaten”.

Het hof deelt deze opvatting van de kamer niet. Naar het oordeel van het hof is de gerechtsdeurwaarder afdoende tegemoet gekomen aan het kostenaspect, door de extra kosten voor eigen rekening te nemen en dienaangaande een vaste regeling

met het betrokken (dag)blad te zijn overeengekomen. Het hof acht de klacht op dit onderdeel ongegrond.

6.3. Het hof deelt eveneens niet het standpunt van de kamer onder paragraaf 4.3. van de beslissing waarvan beroep, waarin de kamer overweegt:

“Om redenen van praktische aard is de Kamer van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder niet heeft gehandeld in strijd met het bepaalde in de artikelen 1 en 12 van voormelde Verordening. Een ander opvatting zou ertoe leiden dat elke andere toevoeging dan de woorden “gerechtsdeurwaarder” als ongewenst en klachtwaardig zouden kunnen worden beschouwd. Het gaat erom dat bij het verrichten van ambtshandelingen geen misverstanden ontstaan over de hoedanigheid waarin een gerechtdeurwaarder in een gegeven situatie optreedt. Van geval tot geval zal dat moeten worden beoordeeld.”

6.4. Het hof is van oordeel dat een logo een beeldmerk met tekst is met een bepaalde attentiewaarde. Het hof acht het voeren van een logo - als maatschappelijk geaccepteerd - op zichzelf niet ontoelaatbaar. Echter voor zover het logo de tekst “incassobureau” vermeldt is dit onjuist. Anders dan de kamer is het hof van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder heeft gehandeld in strijd met artikel 12 van de Verordening door de vermelding van “incassobureau” in de tekst van de advertentie. Door deze toevoeging kunnen belanghebbenden op het verkeerde spoor worden gezet, waardoor misverstanden kunnen ontstaan. Op de gerechtsdeurwaarder rust de verplichting te zorgen voor een juiste en volledige presentatie teneinde in zijn contacten met derden misverstanden te vermijden.

Het hof acht de klacht op dit onderdeel dan ook gegrond.

6.5. Hoewel het hof van oordeel is dat de klacht deels gegrond is en deels ongegrond, is het hof met de kamer van oordeel dat nu met het indienen van de klacht wordt beoogd een algemene uitspraak te verkrijgen ter nadere uitleg van bepaalde gedragsregels, het opleggen van een maatregel niet op zijn plaats is. Het hof voegt er aan toe dat de wijze waarop klaagster de gerechtsdeurwaarder bij de klacht betrokken heeft geen schoonheidsprijs verdient. Het had op de weg van klaagster gelegen de gerechtsdeurwaarder adequaat te informeren met betrekking tot de formele aspecten in deze zaak.

6.6. Hetgeen partijen verder nog naar voren hebben gebracht, kan als in het voorgaande reeds behandeld dan wel als thans niet ter zake dienend, buiten beschouwing blijven.

6.7. Het vorenoverwogene leidt mitsdien tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Het hof:

- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 maart 2003 op het klachtonderdeel met betrekking tot het kostenaspect van de advertentie;
- verklaart dit klachtonderdeel alsnog ongegrond;
- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 maart 2003 op het klachtonderdeel met betrekking tot het logo;
- verklaart dit klachtonderdeel alsnog gegrond
- verwerpt het beroep voor het overige.

Deze beslissing is gegeven door mrs. Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 09 oktober 2003.

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
TWEEDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

Beslissing van 9 oktober 2003 in de zaak onder rekestnummer 458/2003 GDW van:

.....

gerechtsdeurwaarder te
APPELLANT,

t e g e n

gevestigd te
gemachtigde:

GEÏNTIMEERDE

De beslissing

Het hof:

- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 maart 2003 op het klachtonderdeel met betrekking tot het kostenaspect van de advertentie;
- verklaart dit klachtonderdeel alsnog ongegrond;
- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 maart 2003 op het klachtonderdeel met betrekking tot het logo;
- verklaart dit klachtonderdeel alsnog gegrond
- verwerpt het beroep voor het overige.

Deze beslissing is gegeven door mrs. Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 09 oktober 2003.